

ren, var Timelønnen for Skovarbejdere 138½ Ø., den 14. August blev der fradraget 131½ Ø. og den 14. September yderligere 32 Ø. Det er altsaa i Løbet af 6 Uger et Fradrag af 21 Kr. 24 Ø. pr. Uge, Statens Skovarbejdere har faaet. Det er en meget anselig Lønedsættelse. Det er ubegribeligt, hvorfor Statens Skovarbejdere skal have ca. 45 Øres Nedsættelse i Timeløn, medens de fleste andre Fag har kunnet nøjes med i et Par Gange tilsammen at faa 21 Øres Nedsættelse. Man maa antage, at Statsskovarbejderne var oppe paa svimlende høje Lønninger. Men det er ingenlunde Tilfældet. Lønnen var indtil den 14. August 66 Kr. 48 Ø. pr. Uge, en Løn, som ingenlunde kunde siges at være for høj, men i alt Fald absolut ikke berettigede til en saadan Nedsættelse som den, den højtærede Landbrugsminister med et Magtbud har gennemført. Nu sagde den højtærede Landbrugsminister, at det spiller ingen Rolle, for de paagældende arbejder ikke for Timeløn. Og det er naturligvis rigtigt, at der af visse Arbejdere og paa visse Dage arbejdes paa anden Maade, men hvis det er rigtigt, hvad den højtærede Landbrugsminister sagde her i Tinget i Gaar Aftes, at det ikke betød noget, fordi de ikke arbejdede for Timeløn, saa kan det dog heller ikke have nogen som helst Betydning at faa denne Timeløn nedsat, saa kunde den staa paa hvad som helst. Naar de ikke arbejder for Timeløn, forstaar jeg ikke, hvorfor det er af saa stor Interesse for den højtærede Landbrugsminister at faa den tvunget ned med disse 45 Ø. Saa kunde man lade den staa paa de 138½ Ø., den var; det havde været rimeligt, naar det ikke betyder noget. Men naturligvis betyder det noget; naturligvis er der Hundreder af Dage, da Skovarbejderne er paa Timeløn; jeg ved meget godt, hvorledes Forholdene er i den Henseende. Jeg synes derfor, det er urimeligt, at den højtærede Landbrugsminister forsøger her i Folketinget at fremstille det, som om ingen arbejder for denne Timeløn. Den højtærede Minister sagde, at han vilde ikke være Dommer med Hensyn til Lønningerne, med Hensyn til, hvad der var rimelig Løn, tilstrækkelig Løn til at leve af. Jeg gentager, at det forekommer mig, at navnlig en Minister, der paa Statens, det vil sige paa hele Befolkningens Vegne forestaar Arbejdspræstationer og Udbetaling af Arbejdslønninger, ikke har Lov til at være ligeegyldig overfor det Spørgsmaal, om Lønnen kommer saa langt ned, at de paagældende Arbejdere ikke kan leve af den.

Den højtærede Landbrugsminister talte

under sine fortsatte Forsøg paa at undergrave Tarifsystemet og Overenskomst-systemet mellem Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne igen om den efter hans Mening tilstedeværende nøje Forbindelse mellem Tarifferne og Arbejdsløsheden. Jeg forstaar ikke denne Tale om den nøje Forbindelse udover det, jeg altsaa hørte den højtærede Landbrugsminister mente dermed, nemlig at naar der var ledige Bygningsarbejdere, skyldtes det, at deres Løn var for høj. Jeg tør jo ikke benægte, at der kan være Lønninger for Bygningsarbejderne, der i visse Tider og i bedste Forstaaelse med Arbejdsgiverne i Byggeindustrien er skruet op maaske til noget, der kan siges i Forhold til meget andet at være højt, men i dette Øjeblik er der virkelig ingen Grund til at tale om opskruede Lønninger, heller ikke i Byggefagene. Alle de forskellige Tillæg og Erstatninger o. s. v., som i en vis Periode blev gennemført, som paa Grund af Forholdene ansaas for berettigede, og som Mestrene var de første til at indrømme, ja, var lige ved at komme med, førend Svendene forlangte dem, for derved selv at tjene saa meget mere, er jo altsammen ophørt, og der er vist ikke nogen Grund til at tale om, at Lønningerne skulde være saa svimlende høje nu for nogen af disse Arbejdere, saaledes at det skulde være Lønningerne, der hindrer Boligbyggeriet og derfor medfører Arbejdsløshed. Men selv om det nu skulde være Tilfældet, at der kunde paavises 100 eller 1000 Arbejdere i en eller anden Virksomhed, for hvem dette var Tilfældet, saa gælder det da ikke for de mange Tusinder, der gaar paa Gaden, og af hvilke en meget stor Part er Industriarbejdere og ufaglærte Arbejdere fra forskellige Industri-virksomheder. Det gælder virkelig ikke for nogen af disse, at deres Tariffer er saa høje, at Arbejdet af den Grund er standstø, og jeg gentager: det er en uhyre slet Samfundsøkonomi, der bestandig gaar ud paa at trykke Arbejdernes Løn nedad. Det er fuldkommen urigtigt, at dette skulde være i Samfundets Interesse; thi i samme Grad som man tvinger Arbejdslønnen nedad, i samme Grad forringes Købeevnen og forøges Arbejdsløsheden, i Stedet for at den efter den højtærede Ministers Udtalelser skulde ophæves.

Den højtærede Landbrugsminister var misfornøjet med de Sammenligninger, jeg havde draget mellem Landbrugets Organisationer og Fagorganisationerne. Jeg maa hævde, som jeg har gjort det een Gang, at den Sammenligning passede meget godt. Sammenligningen mellem disse to Arter af